

ŞAİR AHMET MUHİP DIRANAS'IN OYUN YAZARLIĞI

Yakup ÇELİK*

ÖZET

Türk edebiyatında daha çok şair kimliği ile tanınan Ahmet Muhip Dıranas, tiyatro eserleri de kaleme almıştır. Dıranas, Türk edebiyatında şair kimliğiyle yaşayacak, gelecek nesiller de onu şair olarak tanıyacaktır. *Gölgeler* ve *Çıkmaz* oyunlarının büyük bir kısmında kahramanlarını şiirle konuşturur. Bir bakıma, şiirlerinde tam olarak dile getiremediği aykırı düşüncelerini tiyatro kahramanlarına söyler. Bunu tiyatro eserleri boyunca sıklıkla yakalayabiliriz. Ahmet Muhip Dıranas, Türk tiyatrosunda çok önemli bir isim değildir. Ancak *Gölgeler* ve *Çıkmaz* adlı oyunları ile ilgi çekici, üzerinde durulması gereken bir yazardır.

Anahtar Kelimeler: Ahmet Muhip Dıranas, Türk Tiyatrosu, *Gölgeler*, *Çıkmaz*.

AHMET MUHİP DIRANAS AS A DRAMATIST

ABSTRACT

Ahmet Muhip Dıranas, who is known as a poet of Turkish Literature, also wrote theatre plays. Dıranas will be remembered as the poet of Turkish Literature and next generations will also know him as a poet. In most of the plays "Gölgeler" and "Çıkmaz", Dıranas make characters speak using poems. Actually, he makes the characters express extraordinary ideas that he cannot tell in his poems. It is observed frequently in his plays. Ahmet Muhip Dıranas is not so famous dramatist in Turkish drama. However, considering his plays "Gölgeler"

* Prof. Dr., Başkent Üniversitesi Eğitim Fakültesi Ortaöğretim Sosyal Alanlar Bölümü, ycelik@baskent.edu.tr

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

and “Çıkmaz”, he is a remarkable dramatist who is worth studying.

Key Words: Ahmet Muhip Dıranas, Turkish Drama, Gölgeler, Çıkmaz.

Giriş

Ahmet Muhip Dıranas, daha çok şair kimliğiyle tanınan bir edebiyatçımızdır. Türk edebiyatında şair kimliği öne çıkarılmış, oyun yazarlığı ihmal edilmiştir. Ahmet Muhip Dıranas, tiyatro eleştirmenleri ve tarihçileri tarafından da pek dikkate alınmamıştır. Pek çok kaynakta *Gölgeler*'in sadece adı anılmakta, *Çıkmaz*'dan ise hiç bahsedilmemektedir. Bunun nedeni, öyle sanıyoruz ki, Dıranas'ın tiyatrolarında da şair yönünün belirginleşmesidir.

Ahmet Muhip Dıranas'ın biri tek perdelik piyes olmak üzere üç tiyatro eseri bulunmaktadır. Sağlığında yayımlanan oyunlarının toplandığı kitapta *Gölgeler* ve *Çıkmaz* adlı iki oyunu yer almaktadır. 1942 yılında Cumhuriyet Matbaası'nda basılan *Üç Kahraman* adlı piyesi, kitap hâline gelmiş oyunlarının arasında yer almamaktadır. *Çıkmaz* adlı oyun, daha önce *O Böyle İstemezdi* adıyla oynanmıştır. Ahmet Muhip Dıranas, oyunların basıldığı kitapta yaptığı açıklamada, *O Böyle İstemezdi* yalnız isim bakımından değil, biçim ve bölüm değişikliklerine de uğramıştır. Ancak gerek kişilerin gerekse oyunun özünün aynı kaldığını, diyalogların kısaltıldığını söyleyebiliriz.

Gölgeler, 1946'da Cumhuriyet Halk Partisi'nin düzenlediği tiyatro eserleri yarışmasında Necip Fazıl Kısakürek'in *Sabırtaşı* adlı eserinin ardından ikincilik ödülünü almıştır (And, 1983: 392). Dıranas'ın *Gölgeler* ve

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

Çıkmaz adlı her iki oyunu da İstanbul Şehir Tiyatroları tarafından sahneye konulmuştur.

Nar Çiçeği Giysili Kadın ve Sembollerin Dünyası: Gölgeler

Dıranas, *Gölgeler*'de her kahramanına farklı bir rol, değişik bir kimlik yükler. Hiçbirisinin ismi yoktur. Kahramanlar, oyundaki rolünün gereği olarak yüklendiği fonksiyonun taşıdığı isimle anılırlar: Baba, Anne, Oğul, Kız, Nişanlı, Komşu, Hizmetçi, Uşak gibi. Bu kişilikler toplumda kendilerine biçilen rolleriyle oyunda yer alırlar. Baba, ailesini düşünen bir erkek gibi, Anne çocuklarının gelecek kaygısını taşıyan bir kadın gibi, Kız zengin koca bulmaya çalışan bir genç gibi, Nişanlı güzel bir kızla nişanlanan zengin bir genç gibidir. Uşak ve Hizmetçi, kaderleri farklı olmakla birlikte yoksulluğu temsil etmektedirler. Oğul gençliği, çılgınlığı temsil eder gibidir: "Kırmızıyı severim; sağlık rengidir. Coşturur insanı. İlkbaharda gelincik tarlaları deli eder beni. Bir kez böyle bir tarlada çıldırıyordum. Nasıl kızıl... Kan denizi" (s. 25).

Aslında oyunun bütün kahramanları, Dıranas'ın tabiata, insana, sanata bakışını farklı açılardan destekleyen durumundadırlar. Oğul'un çılgınlık seviyesinde görülen kırmızıya hayranlığı da aynı mahiyettedir. *Gölgeler*'deki tipler orta halli bir ailede her zaman karşımıza çıkabilecek görüntüleriyle oyunda yer alırlar. Orta halli kendi hâlinde bir anne, sıradan bir baba, sorumsuz bir damat adayı gibi. (Şener, 1972: 70, 83).

Oyunda, insan ruhu ve ruhlar âlemi üzerinde de çok durulur. Ruhun, bedenden ayrı olarak yaşadığı, insandan çok farklı bir kavram olduğu tartışmaları her iki oyunda da yapılır. *Gölgeler*'de Baba ile Komşu arasındaki

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

konuşmada, geçmişte asılmış bir adamı seyretmiş Komşu'nun söyledikleri bu bakımdan dikkat çekicidir: "... Adam ayakları yerden kesilmiş... ama ölmemiş de düşünceye dalmış gibiydi. Acındırmaktan uzak bir hal. Derken, bir damda bir karga gözüme ilişti: Gün ağarırken eğer uyanıksanız ve de etrafı seyrediyorsanız, daha çok, yukarıları, örneğin yapıların üst katlarını, saçakları bacaları görürsünüz... Uzatmayayım, karga asılmış adama bakıyordu sanki. Sabah rüzgarıyla adam da sallanıyordu, karga da. O anda aklımdan geçen bakın: Şu karga, bu adamın ruhudur, dedim" (s. 13).

Oyun, önce bir konaktaki uşak ile hizmetçinin, daha sonra konağın sahibi Baba ile kambur olarak tanımlanan Komşu arasındaki konuşmalarla başlar. Onlara bir müddet sonra Anne, Kız, Nişanlı ve Oğul katılır. Bu kişiler arasında Baba ile "Komşu" diğerlerinden farklıdır. Onlar, geçmişleriyle, rüyalarıyla, eşyayı ve olayları yorumlamalarıyla karşımıza çıkarlar. Dıranas'ın şairliği, Baba başta olmak üzere, Komşu ve Oğul'un bazen karşılıklı, bazen de solo konuşmalarında sergilenir. Sahnenin hafifçe kararmasından sonra Baba ile Komşu birbirlerine karşılıklı şiir okur gibidirler: "*Komşu – Benim gençliğim mi? Yoksun ve mutsuz bir gönül; o kadar. Hep karşılıksız sevgiler... İpleri kopmuş uçurtmalar gibi... Havada... Yine mutsuzum ama artık önemsiz. Mahallemizin en güzel kızı değildi... Ama sevmiştim. Bana: 'Size mi kaldım ben? Dedi, aynaya bakmıyor musunuz hiç?'*"

Baba – Deniz görünüyordu bir kemerin altından. Güneşli bir yaz günüydü; Tanrının insanlara cabadan verdiği günlerden biri... Bir bahçede idik... Çiçekler içinde...' " (s. 36-37).

Oyundaki Oğul, Nişanlı ve Kız günlük telaşların ve problemlerin yönlendirdiği insanlar durumundadır. Anne ise birinci perdede kızı ile oğlunun arasındaki

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

tartışmayı büyümeden önlemeye çalışan birisidir. Kız ile Oğul arasındaki tartışmanın temel nedeni Nişanlı'dır. Oğul, Nişanlı'nın zengin olmasından dolayı kız kardeşini elde ettiği düşüncesindedir. Kız ise kardeşinin nişanlısına olan tavırlarından rahatsızdır. Anne tam bir çözümleyici rolündedir. Oğul'un, kardeşini çok sevdiği için Nişanlı'ya kötü davrandığını söyleyerek tatsızlığı önlemek ister. Bütün bu gelişmelerin yaşandığı zaman sürecinde Baba hep sahnededir, ancak olaylara müdahale etmek istemez, olayları sadece geçirir. O, rüyalarının, hayallerinin peşindedir; Nar Çiçeği Giysili Kadın ile örülmüş bir hayatın kucagındadır. Nar Çiçeği Giysili Kadın gerçek değildir, geçmişten gelmektedir, hayal ürünüdür, evdeki tabloda çıkmıştır. Nar Çiçeği Giysili Kadın oyun boyunca bedene bürünmüş, sadece Baba'ya görünen bir ruh olarak karşımıza çıkar.

Gölgeler oyununun ikinci perdesinde Nar Çiçeği Giysili Kadın'ın karşısına, yine hayalet şeklinde görünen "Delikanlı" çıkar. Delikanlı, "Oğul"un arkadaşıdır ve ismi "Yaşamataöreni"dir. Delikanlı, Baba'nın Nar Çiçeği Giysili Kadın ile ilişkisinin tam karşısına, Anne'nin aşığı olarak çıkar. Konak'ta Kız, Nişanlı ile ilişkisinde tereddütler yaşamaktadır. Oldukça mutsuzdur. Oğul, Hizmetçi'ye aşkını itiraf eder. Hizmetçi ile Uşak arasındaki konuşmalarda, Ahmet Muhip Dıranas'ın okuma yazma bilmenin anlamsızlığı ve gerekliliği, insanların yaşama şartları arasındaki farklılıklar üzerine düşünceleri ortaya konur. Bu perdede Anne'nin Nar Çiçeği Giysili Kadın'a karşı duyduğu kıskançlık, ailenin huzursuzluğunun temel nedeni olarak gösterilerek dile getirilir. Delikanlı, aynı zamanda Anne'nin aşığıdır.

Oyunun ikinci perdesinde Nar Çiçeği Giysili Kadın, Baba'ya ölüm düşüncesini hatırlatır. O andan

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

itibaren Baba'nın bütün dünyasını ölüm kaplar, adım adım ölümü hisseder. Bir oyun oynuyormuş gibi ölümü yaşar. Baba'nın ölümünden sonra Kız, Oğul, Nişanlı gibi kişiler önce göstermelik bir üzüntü yaşar, sonra miras derdine düşerler. Artık fonksiyonunu yitirmiş Nar Çiçeği Giysili Kadın, Anne'ye ve diğerlerine görünür. Onun gençliği ve güzelliği, özellikle Komşu'yu ve Oğul'u etkiler.

Üçüncü Perde, Baba ile Nar Çiçeği Giysili Kadın'ın ölüm üzerine konuşmaları çevresinde gelişir. Oyunda, daha önce de değindiğimiz gibi ruh insan bedeninden ayrı olarak yaşar. Baba'nın ölümü de bu çerçevede gerçekleşir. Herkes tarafından ölmüş muamelesi yapılan Baba, ruhuyla yaşar gibidir. Baba'nın bu ölümünden sonra Nar Çiçeği Giysili Kadın da herkese görünür. Anne, Kız, Oğul; Nar Çiçeği Giysili Kadın'a, babalarını kendilerine bırakmadığı için sitem ederler. Oyunun kahramanları ölüm anında da isimlerinin toplumda yüklendiği fonksiyonun gereğini yapar. Anne, Kız, Oğul ağlar; Komşu, Hizmetçi, Uşak koşturur. Nar Çiçeği Giysili Kadın da oyunda kendisine biçilen kişilik doğrultusunda yorumlar yapar.

Şair Dıranas'ın Oyun Tekniği, Sahne ve Dekor Tasarımı

Dıranas'ın iki oyunu da sahnelenmek için kaleme alınmıştır. Bunu şundan hareketle söylemek de mümkündür. Oyunda sahneye kurulan dekor, ayrıntıları ortaya koyacak, diyalogları açıklayacak mahiyettedir. *Gölgeler'*de Komşu'nun Baba ile konuşurken tabloyu işaret ederek "*Şu portreye benzemesini istiyordunuz, belki*" sözleri ve daha sonra sık sık dile getirilen tablo; dekorun önemini, dekorsuz ayrıntıların görülemeyeceğini

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

göstermektedir. Halbuki oyun yazarı, tablo ile ilgili açıklayıcı bilgi veremez. Çünkü göstermeye bağlı metinlerin, yazılı formatları sadece diyaloglar ve dekoru, tavırları açıklayıcı mahiyetteki küçük açıklamalardan oluşur. Dıranas, yazmak için değil, sahneye koymak için oyununu kaleme almıştır.

Yalnız bazı bölümlerde, seyircinin gözünde manzarayı tam olarak canlandırabilmek gayesiyle sahneyi açıklama gereği de duymaktadır: “(Sahne kararmaya başlar. Bir tatlı loşluk olur. Ve ikinci bölümün camekanından bir akşam kızıllığı vurur. Baba ile Komşu karşılıklı oturmaktadır. Yalnız yüzleri aydınlıktadır. Anımlar içinde bir düşte yaşar gibidirler. Kopuk kopuk, ağır, mırıldanır gibi konuşurlar. Bir diyalog vardır aralarında, fakat uzak dünyalardan gelen uzak seslerle sürer bu diyalog)” (s. 36).

“Yine susar ve artık bütün bu sahne süresince bir daha konuşmaz. Aralıklarla o eli okşar. Kısa susuştan sonra iyice kararmış salonda birden bire Delikanlı belirir. Kız Delikanlı'nın hayalini görmemektedir. Babasının dalgın ve düşünceli hâliyle ilgilidir. Şimdi yalnız yüzler aydınlıktadır” (s. 87).

Dıranas, bu tür açıklamaları, oyun kişilerinin şairane konuşmalarına zemin hazırlamak için verir. Çünkü konuşan şair Ahmet Muhip Dıranas'tır. Kendi hayal dünyasını, ölüm, hayat, varlık konularındaki düşüncelerini aktaracaktır.

Dıranas, benzer bir açıklamayı, oyunda hayal ürünü olan Nar Çiçeği Giysili Kadın'ın görünmesinden önce de yapar: “Salon bir an boş kalır. Sonra, ana girişin camlarında Baba'nın silueti belirir. Baba ağır ağır yürüyerek içeri girer. Ortalık iyiden iyiye kararmaktadır. Baba, giderek karanlığa gömülüyor gibidir. Bir koltuğa oturduğu ayırt edilebilir. Bu sırada, portrenin bulunduğu köşeden, karanlıklar içinden, aleveden bir sütun halinde nar çiçeği rengi giysili kadın

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010

belirir; aynı anda, ışığı ondan alıyormuşçasına 'BABA'nın yüzü aydınlanır" (s. 46).

Yalnız buradaki açıklamada, oyunu canlandırarak oyunculara mesajların verildiğini de söylemeliyiz. Bunlar, Baba'nın ruh hâlini en iyi yansıtacak açıklamalardır.

Hiç kuşku yok ki Ahmet Muhip Dıranas, Türk edebiyatında şair kimliğiyle yaşayacaktır. Gelecek nesiller de onu şair olarak tanıyacaktır. Dıranas, *Gölgeler* ve *Çıkmaz* oyunlarının büyük bir kısmında oyun kahramanlarını şiirle konuşturur. Baba ile Oğul'un sevgili üzerine tartışmalarında Oğul tarafından şiir okunur: "*Sen benim aşkımin aynasında ölümsüz güzelliğisin / Aşkın bir taç gibi ruhumu süslüyor" (s. 34).* Dıranas, Oğul'a taç kelimesinin yerine bahar'ı getirmesinin daha uygun olacağını da söyler. Böylece şair kimliğini, sözcüklere şairce bakmayı da tiyatro eserine taşımış olur. İkinci Perde'nin başında Kız'ın Anne'ye söyledikleri de şiir niteliğindedir: "*Olmadı, olmadı / Ve bitti / Beynime asılı bir gölgeydi / Uçtu, kurtuldum / Güneşler açtı." (s. 55).*

Dıranas, eserinde, dünya görüşünü, bilge kişiliğini de sık sık ortaya koyar. *Gölgeler*'in ilk perdesindeki duvar saati hakkında söylenenler bu doğrultudadır: "*Bir saati vakti geldi mi kurmalı; durmuş bir saat kurunca işler, ama duran bir insanı kurup işletemezsin." (s. 7),*

"Parayı, para için erdemlerine, onurlarına varıncaya kadar her şeylerini verebilenlere bırakalım" (s. 33),

"Hava karardıkça mangal ateşleri nasıl daha parlak görünürse, ömrün akşamına doğru anılar da öyle parlak görünüyor" (s. 39),Tarih galerisinde, büyük insanlar adı altında, sıra sıra kurulmuş kişilerin yüzlerini bir sıyr bakalım, altlarından ne çıkacak: Çıkarılığın çirkin yüzü hep" (s. 29).

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

Özellikle *Gölgeler* adlı oyundan hareketle, bu örnekleri sayfalarca çoğaltmak mümkün.

Nar Çiçeği Giysili Kadın, *Gölgeler*'de bir tabloda karşımıza çıkar. O tablodaki görüntüsünden hareketle oyunda yer alır. Önce Baba'ya görünen Nar Çiçeği Giysili Kadın, oyunun ilerleyen bölümlerinde, daha doğrusu Baba'nın ölümünden sonra herkese görünür. Tablodaki kadın resmi imgesi Çıkmaz adlı oyunda da görülür. Hayriye'nin, Emin'in evindeki bir tabloya bakarken söyledikleri ve Sabri'nin cevabı bu benzerlik bakımından dikkate değer:

“Hayriye – (Duvardaki resimlere bakarak) Güzel resimler. Şu da çok güzel. (Bir tanesine çok dikkatli bakar) Bu ne? Ne biçim resim bu böyle? Kadın resmi mi bu?”

Sabri – Sözde... Şeytanın ta kendisi, (Gülerek) kadın kılığına girmiş bir günah.” (s. 192).

Toplum ve Kendileriyle Çelişenler: Çıkmaz

Çıkmaz isimli oyun sekiz tablodan oluşmaktadır. Bu oyunda iki sürükleyici şahsiyetten bahsetmek gerekecektir. Emin ve Hayriye. Emin, tıpkı *Gölgeler*'deki Baba gibi bilge bir kişiliktir. Erdemli, merhametli ve şair. Hayriye ise olayların yönlendirdiği, duygularını bile yaşayamayan toplumun mağdur ettiği bir genç kızdır.

Emin, şair kimliğiyle oyunda boy gösterir. Oyunun başlangıcında Hayriye ile Murat'ın yanında, hatıralarıyla, geçmişle yaşayan birisidir. Niçin dolaştığını soran Murat'a verdiği cevap bu özelliğini ortaya koyan niteliktedir: *“İşin içyüzü bambaşka... Şuralarda bir yerde vaktiyle büyük bir ev vardı... Bir gün yandı. Be o evde doğmuşum. Arada bir gelirim böyle... Geçmiş günleri*

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

gözetlerim zaman çatlağından... anamı, babamı... Çoktan toprak oldular ya... Yaşar gibidirler, öyle, kibar kibar..." (s. 153).

Emin, toplum tarafından dışlanmış, daha doğrusu kendini toplum dışına itmiş bir tip olarak oyun boyunca varlığını sürdürür. Bir gün yıldızları seyrederken meydana gelen sokak kavgasında Hayriye'nin nişanlısı Murat öldürülür. Emin'in bu olay karşısındaki tavrı da Albert Camus'nün *Yabancı'sını* hatırlatır cinstendir. Duyarsız ve umursamaz. Ancak Hayriye'nin bundan sonraki hayatı ona emanet edilmiş gibidir. Emin, Hayriye'yi korumayı, ona sahip çıkmayı öncelik durumuna getirir.

Çıkmaz adlı oyunun ikinci tablosunda Bülent ile Leyla arasında geçen aşk polemiğini izleriz. Bülent ile Leyla arasındaki konuşmalarda hem Emin'in büyük yazar olduğundan hem de aşk karşısında takınılan tavırdan haberdar oluruz. Burada da Emin'in düşünceleriyle, duygularıyla, yaşadıklarıyla herkesten farklı oluşu üzerinde durulur. Oyundaki *çıkılmaz*; Hayriye'nin çok sevdiği Murat'ı kaybettikten sonra Emin'e ilgi duyması, Emin'in Hayriye'ye, mağdur ettiği düşüncesiyle, kardeş gibi bakması, çapkınlığıyla tanınan Bülent'in de Hayriye'ye ilgisi noktasında yoğunlaşır. Bu durumda *çıkılmaz* düşen Emin ve Hayriye'dir.

Ahmet Muhip Dıranas'ın her iki oyununda da "ruh" önemli fonksiyonlar üstlenir. *Gölgeler*'de, oyunun isminden de anlaşılacağı gibi ruhlar vardır. Kişilikler ruhların giydirilmiş halleridir. Bu oyunda, Murat'ın ruhu olaylar boyunca yaşar gibidir. *Çıkmaz*'da da Emin ile Leyla arasındaki konuşmalar "ruh"un eğitilebilirliği üzerindedir: "*Leyla – Ruhunu ne yapacaksın?*"

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

Emin – Ruhunu eğiteceğiz. Yani bir güzel binanın içini istediğin gibi dayayıp döşemek elinde.

Leyla – Sen enikonu saçmalıyorsun.

Emin – Hayır; dosdoğru konuşuyorum. Ruh bilim var mı? Var; ruh sağlığı var mı? Var; ruh iyileştiriliyor mu? Evet. Ne diyor Yunus: Hamdım, piştım... Diyor; kutsal kitaplarda özün: ruhu yüceltme... O halde ruh eğitilebilir. Kadı ki iyi bir bedende, siz bozmazsanız, iyi bir ruh bulunur" (s. 245-246).

Böylece Dıranas, her insanın iyilikle donatılarak dünyaya geldiğini, ruh'un sonradan çirkinleştirildiğini ileri sürmektedir.

Sonuç

Ahmet Muhip Dıranas'ın her iki oyununda da "ruh" önemli fonksiyonlar üstlenir. *Gölgeler'*de, oyunun isminden de anlaşılacağı gibi ruhlar vardır. Kişilikler ruhların giydirilmiş halleridir. *Çıkmaz'*da ise ruhların varlığı sürükleyici ve yönlendirici durumundadır.

Ahmet Muhip Dıranas, şair kimliğini tiyatro eserlerine de taşımaktadır. Her iki oyununda da ruh dünyasını, insanın bedeninin içini sorgulamaktadır. Bir bakıma, şiirlerinde tam olarak dile getiremediği aykırı düşüncelerini tiyatro kahramanlarına söyletmektedir. Bunu yaparken de şairâne bir üslûp kullanmaktadır. Ahmet Muhip Dıranas öncelikle şairdir. Şiirlerinde dile getiremediklerini tiyatro eserlerine taşımıştır.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*

KAYNAKÇA

AND, Metin (1983), **Cumhuriyet Dönemi Türk Tiyatrosu**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara.

DIRANAS, Ahmet Muhip (1977), **Oyunlar**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara.

ŞENER, Sevda (1972), **Çağdaş Türk Tiyatrosunda İnsan (1923-1972)**, Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 5/2 Spring 2010*